

Stanje u Bosni i Hercegovini nakon izbora Željka Komšića

Videointervju (podcast) Damira Kopljara (člana Udruge „Obnova“) i političkog aktivista Marijana Knezovića o stanju u Bosni i Hercegovini, snimljen je u prostorijama Hrvatskoga slova. Kao što je i za pretpostaviti snimljen je povodom ponovnog izbora Željka Komšića na mjesto člana Predsjedništva iz reda hrvatskog naroda. Student ekonomije i politički aktivist Marijan Knezović, iako iznimno mlad čovjek u ranim dvadesetim godinama, postaje gotovo nezaobilazno ime u hrvatskim medijima kada se razgovara o problematici Bosne i Hercegovine. I sam podrijetlom iz Hercegovine, točnije iz Posušja, jasno razumije cjelovitu problematiku u kojoj se hrvatski narod u BiH nalazi

Riječi: „Ja sam vaš predsjednik bez obzira glasovali vi za mene ili ne“ pomalo me podsjećaju na riječi bivšega doživotnog predsjednika Jugoslavije Josipa Broza. I on je, obraćajući se Hrvatima, na sličan naći, kao što to sada radi Željko Komšić, tvrdio kako on predstavlja Hrvate i kako je upravo on njihov politički vođa. Povijest nas je naučila kako iza tih riječi zapravo nije stajalo ništa. Ovim rečenicama započinje intervju upriličen 28. veljače u prostorijama „Hrvatskog slova“ u kojemu su Damir Kopljar, član Udruge „Obnova“, i Marijan Knezović razgovarali o trenutnom društvenom i političkom stanju u BiH.

„Željko Komšić je u najboljem slučaju dobio 2,5% hrvatskih glasova i svaka izjava kako on predstavlja Hrvate nakon što je sjeo u poziciju koja pripada osobama koje su dobile legitimitet kod hrvatskog političkog tijela jedna je pomalo opasna provokacija.“ Ove riječi izrečene u intervjuu Marijana Knezovića vrijedilo je doslovno citirati jer na poprilično jednostavan i svima razumljiv način pogađaju srž problema. Željko Komšić nema izborni legitimitet predstavljati Hrvate, koji su, ponovimo to još jednom, konstitutivan narod u Bosni i Hercegovini i upravu zbog toga manjka legitimiteta dolazi do gotovo plebiscitarnog odbacivanja Komšića i svega onoga što on u političkom smislu predstavlja.

„Njegova politika nije dobrodošla gotovo niti u jedno mjesto u BiH gdje većinski žive Hrvati i iz toga se moraju izvući neki zaključci“ snažno naglašava Marijan govoreći o stanju nastalom nakon posljednjih izbora.

U daljnjem razgovoru Marijan navodi kako bit problema leži u tome što Željko Komšić ne razumije, ali niti ne želi razumjeti Hrvate i njihove probleme pred kojima se svakodnevno nalaze.

„Ono što posebno boli je činjenica da se u institucijama ne zalaže za rješenje onih ključnih problema koji tište hrvatski narod. U srednjoj Bosni ubijeno je 1051 civila od kojih 121 djece, a za to nitko nije odgovarao. Zločini u Križančevu Selu, Buhinim Kućama, Stipića livadama, Čukle, Uzdojlu i drugim mjestima još nisu procesuirani, odgovorni za te zločine nisu pronađeni, a Željko Komšić izuzetno se rijetko sjeti tih stratišta koja i danas u simboličkom smislu i te kako opterećuju i bole hrvatski narod.“

Nezaobilazna tema bila je i nedavna presuda Haškog suda koji je vojni vrh Herceg Bosne osudio za udruženi zločinački pothvat. Na pitanje kako ovu presudu doživljava hrvatski narod u BiH, te smatra li ju politički ili pravno utemeljenom Marijan odgovara kako gotovo plebiscitarno Hrvati tu presudu doživljavaju nepravednom i političkom te smatraju kako ona s pravnim činjenicama nema puno veze. „Dojam kod Hrvata u Bosni i Hercegovini je da političke elite kako u BiH, tako i u Hrvatskoj nisu učinile dovoljno da se pomogne generalima koji su se našli u haaškoj osuđeničkoj klupi. Presuda je bila tema dva tri dana, a niti jedan relevantan hrvatski političar nije doveo u pitanje pravednost i sukladno tome sam legitimitet izrečene presude.“

Nastavljajući se na prethodno pitanje zanimalo nas je da li sama činjenica da je presuda više politička nego pravna znači da Hrvati trenutno na Zapadu nemaju ozbiljnih političkih prijatelja koji bi bili spremni stati iza njih i poduprijeti ih po pitanju rješavanja hrvatskog pitanja u BiH.

„Nažalost čini se da je tako, ali uvjeren sam kako imamo jak politički potencijal za pronaći sjajne političke prijatelje, ali to treba znati iskoristiti. Činjenica je kako trenutno po pitanju BiH, Hrvati nemaju dovoljno dobru komunikaciju sa svjetskim centrima moći. Činjenica je i kako to blagim koracima ide naprijed, ali ako se želi spasiti nešto morat će se to jako ubrzati. Vrijeme je da se pičnu birati ljudi koji će biti u stanju sklopiti politička partnerstva i prijateljstva za zaštitu vlastitog naroda, a ne vlastitog interesa.“

Osim o pitanjima politike s Marijanom smo razgovarali i o društvenoj svakodnevnici u BiH. Kako danas dvadeset i pet godina nakon završetka rata izgleda suživot i opterećuju li mlade generacije iste one nacionalne i vjerske podjele koje su početkom 90-ih dovele do rata.

„Ne bih nikada rekao da kod mladih ljudi postoji animozitet prema drugome narodu koji je iracionalan. Naravno kod Hrvata postoji određeno neslaganje sa nekim dijelovima bošnjačke politike, ali nikako prema samom bošnjačkom narodu.“

